

[Frode Jakobsen.] tiske fanger i hele Indokina får den samme behandling som krigsfanger, dvs. løslades. Verdensformanden for denne upartiske organisation, Amnesty International, Sean MacBride har bedt mig om at forelægge det forslag for den danske statsminister med anmodning om Danmarks støtte. Derfor er jeg glad for, at spørgsmålet er blevet rejst her, og jeg skal straks overlade de nødvendige dokumenter til statsministeren.

Statsministeren (Anker Jørgensen): Jeg vil ganske kort sige til fru Jette Boutrup, at vi er enige i den opfattelse, at der skal handles hurtigt; det gav jeg netop også udtryk for i mit svar.

Til hr. Frode Jakobsen har jeg en enkelt bemærkning. Hr. Frode Jakobsen siger, at han ikke har taget stilling, og det har regeringen netop heller ikke kunnet gøre, men det er klart, at vi er opmærksomme på sagen og så hurtigt som overhovedet muligt og i det omfang, som Danmark kan, vil bidrage til klarhed omkring tingene og også søge at bidrage til, at det frygtelige ikke sker.

Jeg tager naturligvis også gerne imod denne protokol fra Amnesty International nu, men jeg forstår, at jeg ellers ville have modtaget den i morgen, og jeg er enig i den opfattelse, at vi må bidrage til, at den trussel, der hænger over hovedet, ikke bliver til grusom virkelighed.

Hermed sluttede spørgsmålet, og spørgetiden var dermed til ende.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ophevelse af lov om forbud mod udførsel af visse værdipapirer m. m.

(Lovforslaget (nr. 63) findes i tillæg A. sp. 1775, fremsættelsen i tidenden sp. 304).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Helle Degn: Dette lovforslag er en genfremsættelse af det nøjagtigt ligelydende forslag fra den 26. januar 1972. Loven af 11. december 1934 om forbud mod udstedelse af dobbeltmøntede obligationer er

stadig gældende, og da denne lov ikke er forenelig med EFs kapitaldirektiver om den frie bevægelighed for kapitalen, foreslås loven ophævet, nu da den danske befolkning har valgt at indtræde i EF.

Clara Munck: Den konservative folketingsgruppe tilsiger dette lovforslag en hurtig og velvillig behandling i Folketinget.

Christophersen: Jeg kan på linje med de foregående talere på mit partis vegne anbefale lovforslaget til en hurtig og velvillig behandling.

Maigaard: Da dette lovforslag sidst var til behandling her i tinget, gav det anledning til et net lille feltslag, men da slaget nu er tabt, og da lovforslaget hører til blandt snurrepiberierne i den økonomiske politik, vil vi tiltræde dets gennemførelse. Men man må ikke tro, at vores beherskede velvilje gælder EFs to kapitaldirektiver i deres helhed.

Boligministeren (Helge Nielsen): Ikke mindst for en boligminister er det glædeligt at kunne takke for en saglig og en hurtig behandling af et lovforslag.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden: Ønskes der udvalgsbehandling? (Ophold). Da det ikke er tilfældet, går lovforslaget direkte til anden behandling.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændring af lov om udskrivning af skat til amtskommunen.

(Lovforslaget (nr. 55) findes i tillæg A. sp. 1745, fremsættelsen i tidenden sp. 296).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Gorrsen: Den foreslåede ændring af lov nr. 70 af 3. marts 1971 om udskrivning af skat til amtskommunen er en mindre ændring af teknisk karakter. Som det fremgår

[Gorrsen.]

af bemærkningerne til lovforslaget, vil tvister vedrørende en persons amtsskattekommune formentlig ret sjældent opstå, fordi der sjældent vil kunne forekomme tvivl med hensyn til amtsskattekommunen, når skattekommunen er fastlagt i overensstemmelse med § 2 i loven om kommunal indkomstskat.

Ved den foreslåede ændring udfylder man imidlertid et hul i den nuværende lov om udskrivning af skat til amtskommunen ved at give amtsrådene samme ret til at rejse indsigelse mod den fastlagte skattekommune, som tilkommer en kommunalbestyrelse. Selv om denne ret sjældent vil blive benyttet, ligger det nu klart, at amtsrådene vil have retten til at gå direkte i forhandling med skattekommunen. Rent teknisk bør det vel muligvis senere i et cirkulære i tilknytning til den vedtagne lov slås fast, at en amtskommune, som benytter sig af adgangen til at rejse indsigelse over for en skattekommune, samtidig bør underrette den anden berørte amtskommune.

Med disse bemærkninger kan jeg på min gruppes vegne anbefale lovforslaget til hurtig og velvillig behandling.

H. C. Toft: Lovforslaget om ændring af lov om udskrivning af skat til amtskommunen kan vi fra det konservative folkeparti tiltræde, men vi har dog et par bemærkninger dertil.

Læser man lovforslagets tekst, hersker der ikke den store uklarhed. Men hvis borgere, der har deres virke uden for dette hus, læser bemærkningerne til lovforslaget, er jeg ikke i tvivl om, at de fleste vil blive i stor vildrede med, hvad ændringen egentlig indebærer. Jeg vil derfor anmode indenrigsministeren — han er ikke til stede i øjeblikket — om at bidrage til, at man fremover får en fremstilling, der også er forståelig for borgerne. Jeg mener, det vil være rigtigt at få et udvalgsarbejde, så vi ganske klart kan få præciseret, hvad lovforslaget indeholder.

Ministeren foreslår også, at loven skal tages op til revision i folketingsåret 1974-75,

selv om Amtsrådsforeningen har tilkendegivet, at de ikke har ønsker om yderligere ændringer, og ministeren selv erklærer, at han ikke har modtaget indvendinger eller oplysninger om uheldige virkninger af administrationen eller af anden art. Hvis der ikke under udvalgsarbejdet fremkommer en særlig begrundelse for denne revisionsbestemmelse i loven, finder jeg det rigtigst, at vi sløjfer den. Hvorfor skal vi så ofte belaste folketinget med lovforslags fremsættelse, når der ikke er en særlig begrundelse derfor? Det gør vi jo ved at indsætte en bestemmelse om revision i et bestemt folketingsår, også selv om der ikke er en særlig begrundelse derfor. Ministre såvel som folketingsmedlemmer kan jo, når som helst der er behov derfor, fremkomme med forslag om ændring af den bestående lovgivning.

Kofoed: Lovforslaget indeholder i og for sig kun den tekniske ændring, at § 5 udvides med et stk. 3, og man kan for så vidt undre sig over, hvorfor man ikke fik det stk. 3 ind, da vi lavede loven i sin tid. Det er vel det, man kalder en lapsus, for det må da være helt klart, at man har skullet have haft dette stk. 3 ind, da loven blev vedtaget, idet der skal være overensstemmelse på andre måder, når man opkræver indkomstskat.

Jeg har også et par bemærkninger vedrørende paragraffen om en revision i 1974-75. Det er jo et spørgsmål, som også den konservative ordfører var inde på, om man skal bibeholde disse revisionsparagraffer, når det er helt klart, at der ikke behøves ændringer og loven fungerer. Men ellers kan jeg fra venstres side tilsige en velvillig behandling af lovforslaget.

Edele Kruchow: På det radikale venstres vegne vil jeg gerne give tilsagn om en hurtig og velvillig behandling. Vi er også interesseret i at være med i udvalgsarbejdet og erkender, at der er tale om at lukke et hul i den nugældende lov.

Maigaard: Jeg er meget velvillig over for det første punkt, § 5, stk. 3-ændringen, her er vi principielt enige, men vi vil gerne i udvalget f. eks. på stikprøvebasis se, hvor mange det egentlig drejer sig om, inden vi laver denne ændring.

Derimod ligger det lidt tungt med den anden ændring, som ministeren foreslår, for vi synes, at ønsket om at få foretaget en bedømmelse af den nye amtskommunale indkomstskatteordning fortsat består. Det består fortsat, fordi vi bør overveje, om det var rigtigt at indføre tre former for direkte beskatning. Socialdemokratiet var jo meget betænkelig, da man indførte denne tredje form for direkte beskatning, for så vidt angår de administrative konsekvenser, og jeg vil gerne i udvalget høre noget om, hvordan det er gået med at administrere disse tre indkomstskatteordninger.

Det andet spørgsmål, som kræver overvejelse, er spørgsmålet om den nye byrdefordeling og det forhold, at amtskatterne er proportionale. Jeg kan godt se, at man ikke nu kan gøre tingene op, fordi vi har valgt den særlige og måske sære fremgangsmåde at lægge byrdefordelingen fast før opgavefordelingen, men jeg tror nok, at vi må kunne få et fingerpeg om, hvordan disse ting virker, ved at se nogle budgetter, altså prøve at vurdere forholdet mellem byrdefordelingen og den proportionale skat. Der er vel ingen, der er i tvivl om, at jo flere opgaver, man lægger ud til amterne — og vi lægger mange ud — og jo mere man satser på den proportionale skat, jo mere forkert en drejning giver man det samlede beskatningssystem. Det interessante i denne sag er, at socialdemokratiet i opposition havde blik for dette forhold. Jeg har mærket mig hr. Ove Hansens mange og kloge bemærkninger, da dette lovforslag blev behandlet i 1970. Hr. Ove Hansen sagde ved første behandling på socialdemokratiets vegne, og jeg refererer her Folketingstidende fra 1970, spalte 473:

„Med hensyn til den personlige skat foreslår ministeren en proportionalbeskatningsskala i lighed med den, man har i kommunerne. Det er vi fra socialdemokratiets side meget betænkelige ved. Jeg tror, det vil medføre en for hård belastning for skatteyderne med små og almindelige indkomster. Vi må forlange, at der indføres

en progressiv skatteskala for amtskatterne i lighed med den, vi har for statskatternes vedkommende. Nu vil ministeren formentlig svare, at for skatteyderne betyder indførelse af personlig skat til amtskommunen ingen ekstraudgift, men det tror jeg det gør alligevel i kraft af disse betydelige beløb, som amtskommunerne i fremtiden skal udskrive.“

Op man fulgte linjen op. Hvis vi ser på betænkningen, som man kan finde i tillæg B, spalte 824, ser vi, at et mindretal i det daværende udvalg bestående af hr. Ove Hansen, det daværende medlem fru Lis Groes, hr. Grünbaum, hr. Per Hækkerup, hr. Egon Jensen og hr. Hans Lund — man mærker sig altså: tre medlemmer af den nuværende regering — foreslår som et ændringsforslag til § 9:

„Amtskommunal indkomstskat svares med en udskrivningsprocent, der fastsættes af amtsrådet for det pågældende kalenderår, og som skal anvendes på de efter satserne for indkomstskat for personer beregnede grundbeløb efter loven om udskrivning af indkomst- og formueskatten til staten. Procenten skal angive forholdet mellem på den ene side de beløb, der skal udskrives som amtskommunal indkomstskat, og på den anden side den forventede sum af de forannævnte grundbeløb.“

Op man gør i spalte 825 klart:

„Ved ændringsforslaget foreslås indført en progressiv skatteskala ved anvendelse af udskrivningslovens rateskala.“

Ved anden behandling fører hr. Ove Hansen linjen videre, idet han siger — Folketingstidende, spalte 3753:

„Det, vi i udvalget ikke kunne blive enige om, er anvendelsen af en skatteskala. Ministeren har foreslået, og et flertal i udvalget tiltrådt, at der skal anvendes en proportional beskatning, det vil sige, at samme beskatningsprocent skal anvendes, uanset om en skatteyder har en lav eller en høj indkomst. Det er naturligvis noget, skatteyderne med store indtægter er begejstrede for...“

Jeg kan forstå på ministerens forslag om at udskyde revisionen af loven, at skatteyderne med de høje indkomster fortsat kan være begejstrede, fordi man ikke vil benytte muligheden for at lave tingene om. Hr. Ove Hansen synes — og jeg citerer videre — at

[Maigaard.]

„... det er urimeligt — jeg må næsten sige det lidt stærkere: det er meningsløst for skatteydere med mindre indtægter. Jeg havde meget, meget gerne set, at man havde valgt en progressiv skatteskala, så der blev taget hensyn til indtægternes størrelse, men det blev afvist.“

Og hr. Ove Hansen taler videre om, hvordan man skal lægge byrderne op på de højeste indkomster, og slutter med at sige:

„Jeg vil gerne anbefale det varmt, men jeg kan desværre nok spare mig denne opvarmning.“

Det har hr. Ove Hansen så vist haft ret i, for nu, da vi skal revidere loven, hvor er så ændringen blevet af, hvor er den ændring blevet af, som socialdemokratiet bebudede, da det var i opposition? Det spørgsmål vil jeg godt stille ministeren, for af svaret på det spørgsmål afhænger, om vi kan tiltræde en eller anden form for forslag, som flugter ministerens forslag nr. 2 i det foreliggende lovforslag.

Det er en lille sag, men jeg har på fornemelsen, at vi er på vej til på et lille punkt at se det, som på nudansk hedder et eksempel på troværdighedskløften mellem borgere og politikere.

Indenrigsministeren (Egon Jensen): Jeg beklager allerførst, at jeg kom lidt for sent, jeg måtte skynde mig ned ad trapperne fra finansudvalget, men jeg håber ikke, der er kommet bemærkninger, som jeg ikke vil være i stand til at svare på her; ellers beder jeg ordførerne om lige at hive mig i ørerne.

Jeg forstod, at der fra socialdemokratiet, venstre, konservative og radikale var almindelig tilslutning. Hr. Kofoed sagde, at det nok var en lapsus, at dette stk. 3 om amtskommunens ret til at protestere ikke var kommet med, og det skal jeg såmænd ikke bestride. Min forgænger sidder jo nede ved bordet, så han har mulighed for at hviske i øret, om det var en lapsus, men nu er den i hvert tilfælde kommet med.

Jeg er parat til i udvalget at se på revisionsbestemmelsen. Det er også et svar til hr. Maigaard.

Hr. Maigaard sagde, at det var et lille lovforslag, men at det selvfølgelig åbnede visse perspektiver, og at man nu var løbet

fra standpunkter. Der er jo den ting ved det, at her er der tale om, at man udskyder, fordi man ikke har tilstrækkelige erfaringer. Det er rigtigt, at der dengang var forslag fra socialdemokratisk side om en progressiv amtsbeskatning. Der er bare det ved det, at en progressiv amtsbeskatning har vidt forskellige virkninger landet over, hvad vi efterhånden er blevet bekendt med, og det gør jo ingenting, at vi tænker os vældig godt om og gør os klart, hvordan progressionen i skattesystemet i øvrigt skal være. Dermed være ikke sagt, at det for tid og evighed er væk, vi er i høj grad parat til at se på det, men nu drejer det sig bare om en udskydelse af ændringen af loven.

Det blev sagt, at de store skatteydere slipper. Jeg tror ikke, hr. Maigaard har helt ret i den betragtning, for selv om man har en proportional amts- og kommuneskat, er der alligevel en progressivitet i den, og progressiviteten skal først og fremmest være i statskatten.

Hr. Maigaard var også inde på spørgsmålet om byrdefordelingen, og det, der for mig er afgørende, er, i hvilket omfang og på hvilken måde bringer man pengene ud til kommunerne? For bringer man pengene ud til kommunerne til nedbringelse af udskrivningen, som altså ikke skal finde sted på amtskommunal basis, er det et tilskud, og så får man ikke dermed flyttet skattebyrden. Det er for mig noget meget afgørende i spørgsmålet om flytning af penge fra staten til kommunerne.

Men jeg skal være meget villig til i udvalget at komme frem med de ting, som ordførerne ønsker, og er parat til at tage diskussionen op dér.

Maigaard: For en ordens skyld skal jeg gøre opmærksom på, at jeg ikke sagde, at de store skatteindkomster slipper for skat, men jeg vil sige, at de slipper billigere i skat ved en forlængelse af den proportionale beskatnings virketid.

Så siger indenrigsministeren til mig: det her kan vi ikke lave om. Nej, det sagde han nu ikke, og det skal heller ikke refereres sådan, men han sagde, at det her var han betænkelig ved at lave om — jeg glæder mig over nuancerne — fordi man ikke havde et erfaringsgrundlag, sådan måtte jeg forstå

[Maigaard.]

bemærkningerne. Men det havde man sandelig heller ikke, da socialdemokratiet i sin tid var tilhænger af den progressive beskatning. Og naturligt nok, for det er ikke et erfaringsgrundlag, vi mangler, det er en holdning til tingene. Er vi tilhængere af, så vidt det nu rækker, at prøve at lade de stærke skuldre bære de tungeste byrder, eller er vi ikke? Det behøver man ikke grumme mange erfaringer for at afgøre. Det er noget med at tage et standpunkt, det er noget med at have en politisk vilje.

Når indenrigsministeren så følger til, at den progressive beskatning virker vidt forskellig rundt omkring i landet, så synes man jo nok, at det argument er ilde anbragt i en tale, hvor han samtidig stikker til hr. H. C. Toft. For det var just det, hr. H. C. Toft sagde til socialdemokraterne, da de var i opposition: at man kunne ikke gøre det, fordi den progressive beskatning virkede forskelligt rundt om i landet. Jeg synes, at der er et tilløb til en enighed mellem hr. H. C. Toft og hr. Egon Jensen, som jeg ikke er glad ved, ikke mindst fordi den ikke er sagligt rigtig, for der er vel ingen her, der vil komme og hævde, at en proportionalsskat virker ens rundt om i hele landet. Den virker sandelig også meget forskelligt. Hvis vi laver en progressiv amtskatt, betyder det, at der inden for dette forvirrede og skæve system, som de kommunale og amtskommunale skatter udgør, bliver en tendens til at lægge en større byrde på de høje indkomster, og det kan vel ikke være i modstrid med socialdemokratisk politik. Det har jeg meget svært ved at forstå.

Jeg håber, at indenrigsministeren vil tale med hr. Ove Hansen om sagen, sådan at man kan få koordineret linjerne fra dengang og nu.

Indenrigsministeren (Egon Jensen): Jeg kan forsikre hr. Maigaard om, at jeg både vil tale med hr. Ove Hansen og med vores skatteudvalg om denne sag. Ved nærmere omtanke kan det jo godt vise sig, at en progressiv amtsbeskatning ikke er den mest hensigtsmæssige. Jeg vil i hvert tilfælde gerne have tid til meget alvorligt at overveje disse problemer, så vi ikke ødelægger noget eller gør noget værre. Så kan vi komme tilbage til sagen på et senere tidspunkt.

(Kort bemærkning).

Maigaard: Jeg vil først sige tak for den lille åbning, ministeren gav. Vi er jo vant til lidt og glæder os over det. Dernæst vil jeg sige, at når ministeren skal have tid til at overveje dette, så må han vel kunne klare sagen af ved at tale med sine partifæller og måske også lidt med sig selv, for han har jo stillet et ændringsforslag, som gik ind for en progressiv amtskatt. Han har stillet et ændringsforslag i opposition, og jeg tror da ikke, at det, at socialdemokratiet er i opposition, er det samme som, at socialdemokratiet ikke tænker sig om, så jeg må tro, at denne tænkepause, ministeren har brug for, ikke behøver at være så pokkers lang.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden: Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til kommunaludvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændring af lov om kommunal indkomstsatt.

(Lovforslaget (nr. 56) findes i tillæg A. sp. 1749, fremsættelsen i tidenden sp. 296).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Bent Sørensen: Det lovforslag, der er til behandling, er sådan set en konsekvens af, at der er blevet indført direkte skat til amtskommunerne. Efter de gældende regler er det derudover også sådan, at hvis en borger tager ophold sammenlagt mere end 3 måneder i en anden kommune, kan den pågældende kommune forlange en del af hans kommuneskatt udbetalt. Men ved at give amtskommunen mulighed for direkte opkrævning af skatt, formindsker man det beløb, som de øvrige kommuner i landet skulle dele mellem hinanden. For Københavns og Frederiksberg kommuner ligger det således, at de opkræver både den primærkommunale skatt og den amtskommunale skatt, og derefter går lovforslaget ud på, at